

Text kázání: Marek 4, 30-32

Milí přátelé, bratři a sestry,

velice toužím po tom, aby dnes na tomto místě to byla **oslava Pána Ježíše!** Aby ta instalační slavnost nebyla ke slávě toho, kterým vám nyní káže. A běda mi, kdybych to tak bral, kdybych já měl slíznout smetanu! Ta ostatně čeká na vás všechny v podobě pohoštění po bohoslužbách. Nicméně k tématu: Jako malý kluk jsem chtěl být dobrým a uznávaným fotbalistou, mnohé jsem chtěl dokázat i v jiných oborech, např. v hudbě, aniž bych na to měl, a když jsem pak uvěřil v Pána Ježíše Krista a jezdil po velkých konferencích, zatoužil jsem zase stát na pódiu místo těch super pozeňnaných kazatelů, kteří mě oslnili svým kázáním a vyučováním. V mé mladé a malé víře jsem chtěl být prostě někdo velký a uznávaný. Nebyl to však Duch svatý, kdo mě vedl k takovému touhám. Byla to má **pýcha a ctižádost.**

Chci být ale již od takových věcí dalek, neboť si uvědomuji, že tu stojím pouze z Kristovy milosti. A možná bych řekl, že nejsem ani hoden navázat na pozeňnanou službu mých předchůdců, kteří se zasadili o to, aby z růždeckého sboru byl dnes **přenádherný košatý strom.** Nicméně pomáhá mi to slovo, že každý kazatel, farář, jakýkoliv služebník, je jako apoštol Pavel nebo Apollos. **Nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst.** A myslím, že by s tím mí předchůdci všichni souhlasili. Nikdo z nás, bratři a sestry, není hoden Božího království, o to více si můžeme uvědomit jak je úžasná Kristova milost! Vždyť v této milosti můžeme to Boží království zakoušet! A já mohu vyznat, že zde, na tomto místě, skrze společenství věřících, zakouším Boží království. Společenství víry, lásky, naděje skrze Ducha svatého. **Košatý strom, v jehož stínu naleznou odpočinutí mnozí.** Včetně mě a mé rodiny. Tím bych vám chtěl, růždečtí, velmi poděkovat za milé přijetí, kterého si vážíme. Ještě se zde stále rozkoukáváme a poznáváme. A skutečně tento sbor je jako rozvětvený strom, který má mnoho větví. Každá větev je jako jedna rodina. Ale tím myslím, i ty, kteří již zesnuli v Pánu. Celé generace rodin, které dokázali předat víru dalším a dalším generacím. I to je milost, nicméně svědčí to i o tom, že tito bratři a sestry byli a jsou aktivními a praktikujícími křesťany. **Někdo sází, někdo zalévá.** Bez toho by Bůh neměl čemu dát vzrůst. Na to nikdy nezapomínejme!

A nezapomínejme také na to, že Boží slovo má obrovskou moc! Svět ho nebere a podceňuje, neboť je ze všech semen nejnepatrnější, tak jak to **zrno hořčičné.** Ovšem když je někdo, kdo jej začne rozsévat i mimo zdi kostelů a modliteben, ono pak v pravý čas nejenže vydá užitek, ale dokonce také přeroste všechno ostatní. Přeroste pýchu, ctižádostivost, pochybnost, svět, hřích, temnotu, strach i smrt. Taková je síla Božího slova, které je zaseto do lidského srdce. A proto je potřeba jej neustále zvěstovat a každý sám se jím také sytit, **abychom byli silní, Slovo Boží v nás zůstávalo a tak bychom zvítězili nad Zlým.**

Ano, bratři a sestry, je nutno podotknout, že Škůdce nikdy nespí. Vždyť víte, jaké má trápení každý, komu v lese rádí kůrvec. V této chvíli se zdá, že je ta situace bezradná. Nicméně Boží slovo nás učí, o nové naději v Pánu Ježíši Kristu. A je pravda, že v té duchovní oblasti jsme zodpovědni za to, aby ten **košatý strom zůstal zdravý, silný a ještě rosti!** A máme to ve své moci jistě víc, než v té přírodě. Budeme-li totiž zůstat v Pánu Ježíši Kristu, nemusíme se obávat žádných škůdců, ani uschnutí. Tak jak jsme to četli u toho Jeremjáše: **Pozeňnan bud' muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu. Bude jako strom zasazený u vody; své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody.**“ Bůh je zde tím vodním tokem, zdrojem života. Anebo podobně to známe z Janova evangelia: Jsme totiž jako ty **ratolesti, které vyrůstají z kmene, jímž je Pán Ježíš.** Jen On nám může dodávat mízu života víry. Na to ať nezapomene nikdo z nás, žádný sbor ani církev, žádná košatý strom. Nedávají nám život žádné naše zásluhy, žádné naše zvyky a tradice, žádná naše síla a schopnosti, nýbrž jen a pouze Kristus.

A ještě taková perlička na závěr. Víte, že v biblickém slovníku je slovo růž'ka? Ovšem ne z d'ě, ale z t'ě. Je tam ale dále popsáno, že ve staročeštině se to řeklo růždka. Byl jsem obeznámen, že obec Růždka je odvozena od slova růže, neb zde bylo údolí divokých růží. Nevím. Nicméně to slovo v biblickém slovníku znamená takový ten mladě zelený jarní výhonek třeba na jehličnatém stromu. Ta mladá prostřední větvička. A pro mě to je obraz naděje. Naděje, že zde vyrostou další mladé generace, které budou nesený modlitbami a příkladem

víry těch starších. To je naše společná zodpovědnost. **Zasévat a zalévat.** Osobně o to budu usilovat, jak nejlépe umím, s pomocí Ducha svatého, to vám snad mohu přislíbit.

Proto bych nakonec ještě chtěl poděkovat všem, kteří mne kdysi vedli k víře, učili mne sloužit, a také všem ostatním, s kterými jsem v Odrách mohl prožívat svůj dosavadní život víry. Děkuji oderským za modlitby, společné zápasy, za společenství a za všechno ostatní, co mě mohlo posunout do další služby sem na toto místo. Ať se zde i tam děje vše ke slávě Kristově. Pro Odry i Růžďku mám naději, že se tak dít bude. Amen.
modlitba

Píseň mládež Růžďka

Pozdravy (vede kurátor)

Pozvání na pohoštění

2 písně mládež Růžďka

Přímluvná modlitba s modlitbou Páně

Slovo poslání: V konání dobra neumdlévejme, neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas (Galatským 6,9)

Požehnání: senior

Píseň 482